

Velký Choč 1611 m.n.m.

Datum v kalendáři ukazuje 4.6.2005, naším dalším místem určeným pro poznání krás Slovenska se stal nejvyšší vrchol Chočských Vrchů „Velký Choč“ – 1611 m.n.m.

Je 4:15 hodin ráno a my se setkáváme na stanoveném místě v Ostravě – Hrabůvce. Jede nás celkem osm členů výpravy rozdělených po čtyřech do dvou automobilů. Do pěti minut po srazu vyrážíme, všichni totiž přišli přesně.

Cesta na hranice ubíhala velice rychle, odbavení rovněž a my se mohli ocitnout ve městě Ružomberok na parkovišti u autobusového nádraží. Hodinky ukazovaly něco kolem 7:15hodin. Záměr byl cílený, rozhodli jsme se již předem, že se svezeme místní autobusovou linkou do nedaleké obce ležící severně od Ružomberoku, která nese název „Valašská Dubová“. Tato obec se stala naším výchozím místem zdolat předmětný vrchol. Bus nám jel v 8:15hod. a do deseti minut jsme již vystupovali. Nebyli jsme však sami, kdo měl takto navrženou trasu, bylo nás podstatně více. Počasí přeje, je jasno, obloha téměř bez mraků.

Začínáme stoupat, naší cestou vedoucí do sedla Poľana se stala značka krajská – modrá. Vcházíme do lesa, cesta se mění na šotolinovou na strmých krajích okolních kopců se ukazují místní skalnaté masívy, částečně porostlé trávou. Cesta do sedla je velice příjemná, výhledy však prozatím velice mizivé, okolní příroda však okouzluje. Po asi hodině chůze se ocitáme ve větším sedle „Polana“. Zde si dáváme pauzičku na odpočinek a svačinu. Jsme ve výšce cca 1200 m.n.m. Z tohoto místa již lze vidět masív kopce „Velký Choč“, nikoliv však samotný vrchol, jak jsme posléze zjistili. Po půl hodinové přestávce se vydáváme po zelené značce směr náš dnešní cíl - vrchol. Cesta sedlem je pohodlná, cesta vedoucí nahoru připomíná stezky na Malé Fatře apod. Po 15 minutovém stoupaní se začínají otevírat panoramata okolních hor. Jako první se odkrývají Nízké Tatry, následuje Malá Fatra. Vstupujeme do kleče, která je místy hodně neprostupná, člověk se v ní musí slušně prodírat. Po tomto „nepříjemném úseku“ jde již vidět samotný vrchol a lidi na něm. Před jedenáctou hodinou vstupujeme na samotný vrchol. Je zde asi 15 lidí, kteří se kochají ostatními pohledy. Z vrcholu jde vidět na všechny strany. Ze severu Babí hora, Západní Tatry, Kriváň z Tater Vysokých, téměř celá hřebenovka Nízkých Tater, Malá Fatra...pod námi je vodní plocha „Liptovská Mara“. Výhledy opravdu parádní, až takové jsme nečekali. Jelikož dosti fouká, schováváme se mírně pod vrchol a „obědváme“. Pořizujeme společné foto a něco málo po poledni vyrážíme zpět do sedla Polana. Odtud dále po modré značce směr Ružomberok. Cesta vede kolem dalších kopců s názvy „Kýčava“, „Zadný Choč“. Přicházíme do sedla „Spuštiak“, zde se napojujeme na červenou hřebenovou trasu směr „Predný Choč“. Zdoláváme menší převýšení, procházíme kolem vrcholu, začínáme klesat do obce Likavka. Po cestě zpět ještě narážíme na místní zříceninu hradu „LIKAVA“. Z časových důvodů však k němu neodbočujeme. Zpět u auta jsme v cca 16:15hodin. Nasedáme do auta, město Ostrava nás vítá svou přítomností v 19:30hodin.

Závěrem bych chtěl shrnout tuto výpravu do „Chočských Vrchů“ jako velice zdařilou, osobně si myslím, že „Chočské Vrchy“ jsou pro mnohé velikou neznámou, jelikož atraktivnější Tatry popř. Fatry jejich přítomnost zcela vymažou. Z vrcholu jsou nádherné výhledy jako snad odnikud ze Slovenska. Varianta dovézt se busem do Valašské Dubové byla navržena z důvodu poznání více tras stoupání (sestupu) na (z) vrcholu.
Slovenským horám ZDAR!